

Ajuntaments: pitjor impossible

«Hem aconseguit, amb aquests consistoris, i després de decennis d'activitat maldestra, tenir el pobles més lletjos que hi ha a Europa»

Durant uns dies hem hagut de contemplar l'espectacle ofert pels membres electes dels ajuntaments. Ha estat, es miri com es miri, una exhibició lamentable. No es pot demanar motivació a la població i després oferir-li xarlotades de mal gust com les que han tingut lloc. Jo, a les eleccions municipals, no voto. Algú m'acusarà d'irresponsable, però si la participació baixés per sota del 50%, potser la classe política es plantejaria canviar el sistema electoral. Perquè aquí rau el problema. Els insults que ha hagut de suportar l'elector no és res més que la febre. La malaltia és un sistema electoral pervers.

D'entrada, el primer que es troba a faltar és l'elecció clara de qui ha de ser l'alcalde. Se'ns presenten unes llistes perfectament tancades, amb les que te l'has de jugar votant una sèrie d'individus que el partit de torn ha seleccionat. La solució ens l'ofereixen a Europa els diversos sistemes vigents. Des de la selecció nominal que regeix a Alemanya o al Regne Unit, fins a les dues voltes franceses que determinen amb claredat quina llista ha de governar. Aquí no. I així surten barbaritats com la de la senyora Colau que, a sobre, ens ve amb la llagrimeta perquè la seva "puresa política" ha estat ultratjada per uns quants vots "involuntaris". La senyora Colau no és res més que la màxima representant d'un càrrec que, en el millor dels casos, constitueix un insult a la intel·ligència.

Per empitjorar el conjunt, tenim uns ajuntaments que van per lliure. Vull dir que tenen independència política. Amb competències exclusives que els permeten destruir el territori de manera adequada als nivells de corrupció o/i incompetència de cada indret. Hem aconseguit, amb aquests consistoris, i després de decennis d'activitat maldestra, tenir el pobles més lletjos que hi ha a Europa. Els nostres pobles són, simplement, abominables. No hi ha per on agafar-los. Són monuments resultat del mal gust, de la corrupció, de la incompetència, dels vicis i de la incultura dels membres que han anat ocupant successivament els consistoris.

És clar, aquesta combinació (competències per actuar en mans del govern dels més incompetents) comporta posar en evidència, encimbellar, els pitjors vicis del país, Un mediterranisme toca timbals i descordat. L'enveja, la fatxenderia, la incultura, la corrupció, la rancúnia... Tot això es combina als ajuntaments. Per això es dediquen a fer de tot, menys allò que és la seva feina. Gestionen escoles, centres de cultura, requalifiquen, pretenen gestionar la immigració, fan declaracions de problemes que ni els va ni els ve... fins i tot tenen policia. Això sí, asfaltar, posar enllumenat i organitzar el clavegueram de manera eficaç, això ja és una altra cosa. Tot aquest sense sentit escampat pel territori: gairebé mil ajuntaments! I adobat per unes diputacions d'estètica menjadora que reparteixen els diners a cors que vols per fer les animalades més inversemblants.

El resultat no podia ser un altre que el que hem pogut observar aquests dies. El fet és inevitable i no ens hauríem de sorprendre. Fins que no reduïm el nombre d'ajuntaments (en sobren, almenys, dos terços), se'ls prengui competències, s'eliminin les diputacions i s'implanti un sistema electoral decent que impossibiliti que als consistoris hi arribi el pitjor de cada casa, mentre tot això no tingui lloc, dic, la destrucció del territori continuarà. Les conseqüències són inexorables.